

[Tábori Püspökség](#)

Gérecz Attila: Karácsonyi ének a börtönben

Szürke falakon túl, messze, gyertyák gyúlnak,
Ünnepi harangok imára kondulnak.
Komor szájunk szélén keserű vonások
– Hallod, Názáreti?
Súlyosak a láncok.

Lüktető városok élete csendesül,
Millió gyűlölet könnyekké szelidül.
Kiegett szívünkön már nem csordul bánat.
– Hallod, Názáreti?
Megtörték a vágyak.

Kacagó kicsinyek ámuló szemekkel,

Derűs emberpárok zsolozsmás lélekkel.
Hajlott hátunk bűnös alázatra görnyed.
– Hallod, Názáreti?
Vedd el életünket!

Fia képe előtt leboruló asszony,
Drága vonásain torzul a fájdalom.
Könnybefúlt hangjában mély kínok zihálnak.
– Hallod, Názáreti?
Segítsd az anyánkat!

Nedves zárkák alján összeroskadt árnyak.
Fásult, néma vággyal szent csodára várnak.
Vasrácsokon átal halvány fényre néznek.
– Hallod, Názáreti?
Peregnek az évek...

Tágult pupillákon tébolyult kín lángja.
Négy zokogva készül a mártírhalálra.
Torkához kap, s felsír álmában a gyermek:
– Hallod, Názáreti?
“Apámat ne engedd!”

Megtiport országon dühöng szilaj átok.
Neved, rohadt dühvel ócsárló pofájok
Káromolva töri csendjét a szent éjnek.
– Hallod, Názáreti?
Megbocsátunk... – Érted!

Túl a szitok zaján felcsendül az ének.
Zúg, dagad, hömpölyög, felujjong a lélek.
Megrendül a börtön, recsegnek a záruk,
Rab torkok harsogják szerte a világnak:
Dicsőség Istennek, békesség a népnek
– Hallod, Názáreti?
Hozzád száll az ének.

(Márianosztra, 1955. dec.)

- - -

B. Juhász Levente M.V.D. Jegyzete:

Gérecz Attila (1929-1956), református vallású, hadapród, öttusázó.

A háború után vasesztergályos tanonc.

Magyar érzelmei miatt börtönbüntetésre ítélik,

ahonnan hősi módon szökést hajtott végre. 1956-ban hősi halált hal.

A legszebben jeleníti meg a hitvalló keresztyén ember szenvedésből Istenhez való kiáltását.

Versében a magyar nemzet elnyomás miatti kollektív szenvedése jajdul fel.

